

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-42/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
13.12.2010. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **оптужени Богдановић Сима са браниоцем адвокатом Малешевић Савом,**
- **оптужени Богдановић Дамир,**
- **оптужени Стојановић Зоран са браниоцем адвокатом Живановић Горданом,**
- **оптужени Гаврић Томислав са браниоцем адвокатом Миланом Бирманом,**
- **оптужени Шевић Ђорђе са браниоцем адвокатом Батрићевић Слободаном,**
- **као и пуномоћник оштећених Славица Јовановић.**

Није приступио бранилац окривљеног Богдановић Дамира, адвокат Јанковић Иван, за кога се по заменичком пуномоћју које прилаже, јавља адвокат Гордана Живановић, а са чим је сагласан и окривљени Богдановић Дамир.

Приступили су сведоци: Крстић Сава, Мићић Милан, Радић Радивоје и Томић Михајло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да одржимо главни претрес данас?

На сагласан предлог странака,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВЉА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС ДОКАЗНИМ ПОСТУПКОМ

Испитаће се **СВЕДОК КРСТИЋ САВО**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите Крстић Саву. Добар дан Крстићу, изволите.
Сведок Крстић Саво, од оца?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Станка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: 05.04.1964. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1964. године. Где сте рођени?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Растошница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је БиХ, је ли тако, Босна?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса где станујете?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Скочић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има нека, ништа, само Скочић?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Да, село Скочић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или завади са окривљенима, је ли знате ко су окривљени?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдановић Сима, Богдановић Дамир?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Знам по позиву. Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поименце да ли их познајете?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, ништа не смете прећутати и једино не морате да одговарате на питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли је то јасно?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Саво Крстић, са личним подацима као што је то констатовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ту постоји текст заклетве, прочитајте га наглас па ћемо констатовати да сте положили заклетву.

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: С десне стране стоје два папира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим одавде ништа, али ту постоје, шта каже, за сведока заклетва.

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прећутати, добро.

Након што је положио заклетву прописно упозорен, опоменут, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстићу, знате због чега сте овде?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Па, знам био сам једном сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта знате о догађају од Петровдана 1992. године?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите кад сте дошли у Скочић?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Дошао сам у Скочић у деветом месецу 1992. године, то је у септембру месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам.

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: У ромску кућу, ту сам живио и данас дан живим. Направио сам кућу до куће тога што сам живео комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у кући Хамдије Рибића, је ли тако?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ушли у ту кућу у септембру, то сам Вас разумео, побегли сте из?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Растошнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одатле сте протерани?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И што сте се уселили баш у ту кућу? Ко Вам је рекао да будете ту?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Па, био је неки кризни штаб у Козлуку и он ти да, та је кућа слободна, папир и туде идеш где те он распореди тај кризни штаб, ко је располагао са кућом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се вратио, јесте видели Хамдију Рибића после?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли рекао нешто?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Није. Он је мени после када је дошао опет још продужио, требао сам да се иселим, још годину да живимо у кући да не излазим нисам имао где, још годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам причао нешто шта је са његовим рођацима, фамилијом његовом, шта се десило?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Није, није, нисмо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате Ви неку информацију? Јесте ли нешто чули?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Ништа. Ништа нисмо причали о томе ни он мени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?
СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је срушена џамија у Скочићу?
СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Не. Ја сам рекао да је то можда неко исто име и презиме и нека грешка у вези мене, јер боље да сам ја рођен ту па да, шта знам, не знам ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има неких питања? Заменик тужиоца нема питања. Од бранилаца? Нико. Окривљени? Немате питања за сведока. Пуномоћник оштећених? Изволите.
СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: (Пуномоћник оштећених) Кажите ми да ли се сећате ко Вам је конкретно у кризном штабу у Козлуку рекао да се уселите у тој кући?
СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Ја мислим да је име било Зоран, а имао сам ја тај папир и синоћ сам тражио не можем да нађем. А, имам папир донео сам што је мени тај покојни Хамдија направио после тога.
СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А, шта су они рекли одакле они знају тамо да је баш та кућа слободна и како је она ослобођена мислим, јесу ли рекли нешто, мислим јесу ли Вам у кризном штабу објаснили нешто о тој кући у коју Вас упућују?
СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Ништа, само каже ту и ту слободно, иди у ту кућу усели се и живи.
СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли знате да ли је у том периоду постојао неки кризни штаб у Скочићима?
СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Не знам.
СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте ли требали некоме у Скочићима да се обратите када сте се уселили у тој кући?
СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Па знаш како, ја да Вам кажем, нисам знао за Скочић као то је мало сеоце пре ни да има ту ни, него Козлук, то је већа варошица ту као, како да кажем, као није општина, ови, већи је Козлук.
СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А добро када сте дошли у септембру месецу, јесу ли комшије причале нешто о томе шта се десило у тој кући пар месеци пре тога?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо то.
СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Ништа ми није рекао нико. Протерани су људи и слободне куће.
СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па да, помињало се да су протерани људи?
СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Да, ништа друго.
СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли се помињало нешто о томе шта је било са њима, је ли се причало?
СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Нико ништа. Нисам ја ту са комшијама ни био када сам ја одлазио после на линију тамо на Мајевицу, ја се ту нисам дуго ни задржавао, сада јесам ту.
СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте ли се Ви са породицом уселили у тој кући?
СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Имао сам оца и мајку.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, захваљујем. Имате ли неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите колики су Вам трошкови?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Па, дошао сам са аутом, не знам како ће човек овај, нисмо још договорили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима сте дошли?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, ми имамо овде информацију да је повратна карта Зворник-Београд 2.000,00 динара аутобусом.

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Да, али не можемо ми аутобусом да стигнемо, каснимо овде. Аутобус је код нас у 7 креће, ваљда у пола 7 из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не бисте стигли на време на суђење?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Не можемо да стигнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И колико су трошкови, колико је бензина потрошено?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Па, шта знам колико потрошим, не знам, нисам ја са мојим аутом него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево овако, да скратимо причу, ми овде дајемо сведоцима из Зворника када дођу 5.000,00 динара.

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: Колико је то у маркама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То имате за превоз и трошкове исхране. Је ли то у реду?

СВЕДОК САВО КРСТИЋ: У реду је.

Сведок трошкове тражи у износу од 5.000,00 динара на име трошкова превоза и исхране.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДОБРАВА СЕ исплата износа од 5.000,00 динара сведоку на име трошкова доласка у суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Можете да идете, слободни сте. Нека уђе Мићић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да искористим прилику Шевићу у вези боравка, је ли остајете ту или?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате, мислите да остајете. Ја сам поступио како смо се договорили прошли пут. Обавестио сам Управу затвора у Сремској Митровици да Вам обезбеде смештај преко притворског одељења или да Вас врате. Сада ћемо да видимо шта ће бити. Да знате само да је поступљено, тако да је у реду.

Испитаће се
СВЕДОК МИЋИЋ МИЛАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Сведок Мићић Милан је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Миће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: 1939.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: У Скочићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Адреса?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Скочић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро, Ви сте сведок у овом поступку. Као сведок дужни сте да говорите истину. Не смете ништа прећутати, давање лажног исказа представља кривично дело.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино нисте дужни да одговарате на питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли је то јасно?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту пред Вама текст заклетве прочитајте га наглас, па ћемо констатовати да сте положили заклетву.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да прочитате?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Можем, можем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, је ли видите?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Видим, видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наглас прочитајте.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Тачно видим све, јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наглас.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наглас мора да прочитате.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Хвала.

Са личним подацима као што је то констатовано, прописно упозорен, опоменут, након што је положио заклетву изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Мићићу Ви знате због чега сте овде позвани?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ сведочили.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Прошли пут сам долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Шта знате о догађају у вези погрома оних Рома из Скочића?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Ја сам тога дана радио у "Витаники" Фабрике киселе воде, и када сам полазио кући у путу сам срећао поједине и питали ми "је ли знаш ти шта је било са Ромима", рекох "не знам", каже "они су отерани према Клиси".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Па, не могу се сјетити, у путу је то било, прича је била и каже да су оћерани са камионима. Када смо пошао горе, идем ја видити од тих Рома близу сам ја можда једно 500 метара од моје куће. Када сам прошао горе била је срушена џамија у Скочићу и ту су ми рекли да је тај неки "Сима четник" изравно са својим четницима то порушио и да је те Роме одвезао према Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате кад је то било?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Мени се чини да је било 12. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хиљадудеведесет и?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: 1992. године, тако да нисам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Ето само то, ако треба шта још Ви питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта је било са тим Ромима после?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Чуо сам да су ти Роми неки побијени, а да су остале двије дјевојчице које су остале у браку са тим, од тих четника, да су остале у Лозници тамо данас да живе, да ли је тачно да ли не, не знам ни ја, ја сам тако чуо тад у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви познавали те комшије Роме?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Јесам, јесам познавао, ја сам био ту некад председник месне заједнице. То припада мојој Месној заједници Скочић. Ту је била можда једно двадесетак, тридесетак кућа тих Рома ту у том насељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у добрим односима, како се живело пре рата?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Добро смо били, икад било, то је било, никаквих није проблема било, ја сам једно време имао сам, био сам у то време и када је оно, био сам командир територијалне одбране, станице милиције, тако сам имао и тих Рома двојицу у тој групи полиције, у резервном саставу. То је неки Рибић био, не могу се сјетит, заборавио сам име, био је и он ту, био је, добро сарађивали, никаквих проблема није било никад. ни са Муслиманима, причао наш тај крај, то је Скочић никад није било ни случај за време рата, није било никаквих тих насиља, они су мирним путем иселили, е сад, неки је остао можда два, па је ту можда шта је, евекуисани су негде, где су отишли не знам ни ја, старији који су остали, два, три, човека, а што се тиче никад нисмо неки проблема са њима имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да Вас питам, а што сте нешто рекли ко је био у резервном саставу?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Био је Рибић неког Идана син, заборавио сам, звали су га "Дорат", надимак је имао и данас дан он је тамо у Аустрији, скоро ме поздравио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Аустрији живи?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Ја, у Аустрији живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, Ви сте били мобилисани или сте били?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Ја сам био у радној обавези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У радној обавези?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: У радној обавези био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има неких питања, заменик тужиоца? Нема. Одбрана? Нема. Окривљени, да ли имате питања? Пуномоћник оштећених, изволите?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви знали у том периоду да се на тим просторима налази ова јединица "Симе четника" и где?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Чуо сам да је та јединица се налазила у Клиси, Клиса та горе изнад Малешиха.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Е, то сам чуо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте ли их виђали да пролазе и то?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Нисам виђао, нисам, само сам чуо за њих, нисам могао знати који су то, јер било је ту и паравојске колико хоћеш у то време.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесу ли долазили они и пре тога у Скочиће?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Нису.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Или евентуално у Козлуку ту?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Не знам ту, ја нисам виђао нити сам познавао, само сам чуо за то да су горе у Клиси, да је команда била у Клиси горе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А њихова команда или нека друга војна?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Њихова команда је била горе, да је Симо главни био горе у тој на Клиси, да ли је била још шта не знам, ја сам чуо да је Сима, да су они протерани на Клису и да је тамо камионом одведени.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта се о њима причало, мислим како сте их Ви доживљавали ту у околини, ту јединицу и четнике?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Па, нисам, ништа нису иживљавали, само кажу да су отерали са камионима, нико није причао да су ту иживљавали на том лицу мјеста, а тамо кад су отјерани шта је било ја не могу се сјетити, то не могу се сјетити шта је било, нит ми је ко причао тад.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, него што сте Ви као мештанин мислили о тој јединици? Зашто је она ту и шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је мислио, како мислите?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Па немам ја шта, знам да је то, немам појма шта сам мислио, а било је тих паравојска колико хоћеш, а шта је она дошла ја нисам то упознат са тиме шта је она, какав интерес имала ту.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте знали да ли су они у некој вези са овом командом у Зворнику?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Нисам, нисам са тим упознат, то нисам са тим упознат.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а у које време сте се те вечери, тог дана на Петровдан ове 1992. године враћали?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: То је негде било око 4, после 4 сата, после 4 тако, када сам кренуо, ја сам радио до 4 сата, када сам кренуо после 4 сам ја кренуо и онда сам видио да је та џамија срушена и да је, та прича да је била, да су ти Роми отерани одатле, послеподне.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А то се у превозу негде десило успут или сте видели па сте?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Нисам видео ништа, само смо причали смо да је ту у путу, да су оћерати камионом, кад сам прошао нико није био ту у насељу, јер туда идем кући када се ишло с посла.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли се причало касније, значи, у селу о томе шта се у тој кући где су ти људи били, шта се заправо дешавало?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Нисмо причали то, не знам, нисам то, то нисам чуо, само сам чуо да је прије некије, да ли су неки тражили дукате, да је неки прије убијен, тај неки Ариф, да ли је он ту убијен прије ради дуката, да ли је наишо на њега "Симини четници", ту нашли жива, изгледа да га нису нашли жива, ту неко да је кундацима неки да су остали он и жена, је л' знам да је тај Ариф није имао дјецe, имао је огрлице злата око врата, жена када иде на ове вашаре тако сам виђао тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли се причало како су ови припадници јединице "Симе четника" дошли до те куће?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Нисам, не знам то, не знам ко им је то, како су дошли до тога, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И како су сазнали да се они налазе баш у тој кући?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: С тим нисам упознат.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли постојао кризни штаб у Скочићима?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Није. Није, то је било ти је кризни штаб Кисељак, Витински, било ти је да ли је било у Козлуку не знам ја.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко ме је, ком кризном штабу су припадали Скочићи ако није имао свој кризни штаб?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Кисељаку ја мислим да је био, јер ја сам кад су ме дигли једном, на Кисељак смо дигли радну обавезу неки резервни батаљон, па сам био можда једно време горе према Зворнику, па су ме после поново вратили у радну обавезу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А касније, значи јесте ли виђали касније ову јединицу "Симе четника" после овог догађаја?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Нисам виђао, ко је био, радило се у фабрици, радио у фабрици, нисам ја ишао нигде по тим новим положајима, ја сам ту био, сад не знам војске је било и те и са друге стране, сад чији су ти, који су не знам, не могу се сјетити који су ти били, нико ми није рекао да су то "Симини четници".

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Хтео бих да Вас питам само, даћу Вам реч, да Вас питам да ли сте чули можда да ли је било неког пребијања тих Рома или силовања нешто то вече када су одведени?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Не, било је не знам да ли је било горе, да ли је било горе када су одведени, а на лицу места нико није причао ту да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На лицу места нисте чули?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Ја, на лицу места није било, да ли су одведени кад су одведени тамо можда је то било, не могу се сјетити, нико није то причао, јер знам да су те двије девојке биле су лијепе девојчице које су остале, које ваљда су остале и да су брак склопиле са тим, од тих четника неким. Једино то знам, а остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки крици да ли су били, вапаји, те вечери, да ли су чули ти људи који су Вам причали о томе, из те куће?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Није, није био нико из те куће, није нико причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко да је викао, да је молио, да је?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Не знам, нисам ја, нисам био присутан ту, јер сам ја тад у то време био у фабрици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даћу реч колегиници Живановић, изволите, да ли сте хтели нешто да питате?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја бих молила само да, хоћете Ви судија или ја, да сведоку предочимо његов исказ дат 22. јануара 2010. године, страна 5, четврти, пети, шести ред, данас одговори на питање овде пуномоћника да је видео да је срушена џамија, а овде не води га пут, није видео ништа није лично приметио, па просто само да тај детаљ, је ли видео или чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да отклонимо то. Јесте ли видели да је срушена џамија и ако сте видели кад сте видели?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Кад сам после тога времена када сам ишао са посла, после тога времена када сам ишао са посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Успут ми је, крај пута је та џамија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Тада сам видео да је срушена. После сам питао ко је срушио, каже "Симини четници". То је то.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Господине Мићићу, рекли сте "нисам ишао крај џамије овамо, није мени пут, имам три пута мојој кући и назад".

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Па јесте.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: "Тада нисам пролазио поред џамије, не идем поред џамије, изузетно онако случајно онако некад прођем"?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Јест, тада сам прошао.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А, ово сте Ви рекли да нисте, па зато Вас питам, је ли јесте или нисте?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Не знам, можда сам погрешно, можда сам погрешно, знам да идем туда, три пута од куће, а ту ми најближи пут који сам тада ишао.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: 22. јануара ово сте рекли, погрешили сте?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Јесте, могуће да сам погрешно.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, ако нема више питања. Захваљујем. Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове неке?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Па, ја сам у 4 сата кренуо ноћас, јер далеко ми горе док сиђем доле на цесту немам превоза, узели смо нас двојица кола, платили човека са колима, аутобус не, долази касно а нема превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која Вас двојица, ко је још платио?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Ја и овај Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте га платили?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Платили смо 100 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 100 марака?

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајде, пошто делите трошкове, Крстићу смо дали 5.000,00 динара, добићете и Ви 5.000,00, таман да подмири трошкове доласка.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Нема проблема.

Сведок трошкове тражи у износу од 5.000,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ исплата износа од 5.000,00 динара на име трошкова превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С тиме што је Крстић рекао да не зна колико ће га коштати превоз и да није платио.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Па ја, ја сам човека нашао, на њега наишли, он је доле на цести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да предочавамо сад исказ Крстића у вези трошкова не иде.

СВЕДОК МИЛАН МИЋИЋ: Ја, он је код самих Рома ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа. Хвала лепо. Захваљујем, можете да идете слободни сте. Нека уђе Радић Радивоје. Дobar дан.

Испитаће се

СВЕДОК РАДИЋ РАДИВОЈЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од оца?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Ђорђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: 1966.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Андравићи село, Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станујете?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Козлуку? Да ли сте у сродству или завади са окривљенима овде?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су окривљени уопште?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдановић Сима, Богдановић Дамир, Стојановић Зоран, Гаврић Томислав и Шевић Ђорђе?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете их уопште? Ви сте сведок у овом поступку и као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, ништа не смете прећутати. Једино нисте дужни да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Је ли то јасно?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту пред Вама текст заклетве, прочитајте га наглас.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Радић Радивоје, са личним подацима као што је то констатовано, прописно упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате због чега сте овде Радићу?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па, упознат сам прошли пут на претресном у Тузли што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нека сазнања у вези догађаја 1992. године у вези са покољем Рома из Скочића?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па, та сазнања све што је то је оно рекла – казала, што ја знам, не би могао ништа рећи друго, све оно што неке приче круже што ја не знам, нисам видео и не могу да потврђујем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта знате, шта сте чули?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па после неког времена извесног, шта ја знам, чуо сам неке приче да се десило нешто са њима, не знам. Наводно неки Роми да су погубљени од стране кога, не знам, некакве јединице ту, да ли је било ја не верујем, јер нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не верујете?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не верујем, јер оно што не видим не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујете да су побијени Роми или шта?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Мислим, не верујем оно што не видим уопштено, ја не могу да тврдим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули нешто ко је то урадио?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Кажем Вам помињу некакву јединицу, Симу некаквога, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко помиње?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па у суштини то је била прича, упознат сам са том причом, не знам прилично кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то после рата сте упознати са том причом или у том периоду?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па не знам, не бих Вам могао рећи, вероватно је то било пре, то је било давно, то је било у току рата вероватно да су неке приче биле, али дефинитивно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били за време рата?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: За време рата сам био на минобацачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се налазили ти минобацачи?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Минобацачи су се налазили у дубини села, увек иза линије, једно ваздушном линијом километар и по, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли су се Ваши положаји налазили у самом селу или ван села?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: На периферији села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На периферији села?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте сво време у Малешинићу?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Сво време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали Ви јединицу "Симине четнике" док сте били?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не бих могао рећи да сам ја виђао, биле су разне јединице долазиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за "Симине четнике"?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не знам. Јединице су неке биле, а да ја тврдим да је био Сима, не. Разне јединице паравојне су, ко је долазио, долазио, пролазили, ја сам био војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које јединице су биле, паравојне јединице, да видимо које су све биле?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па, по причама, пази, ја не знам тврдити ко је, то су неки "Жућо", неки "Репићи", неки "Пиварски", "Нишки", Симо, шта ја знам, то су углавном те приче које су на подручју тог, по причама како иде оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали Ви неке од припадника од тих паравојних јединица у Вашем селу?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не могу тврдити да сам виђао, виђао сам људе борце, а знате како, у току рата то је хаос, сви људи које нисам познавао иако су мештани са подручја зворничке регије, они долазе ту, тако да мени сви су странци, не могу ја сад тврдити ко је ко, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем. А да Вас питам да ли има у Вашем селу неких кућа које се зову "жута кућа", "бела кућа", "чичина кућа"?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: "Жута кућа", "бела кућа"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и "чичина кућа"?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Колико ја знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто се смејете?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не знам, мислим стварно, "жута кућа" то ме асоцира на нешто што сам слушао на Косову за неке, па ми то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у Албанији?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Ма да, то су дешавања и због тога сам, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, јесте ли виђали неке људе у униформама у селу Вашем?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: У ком периоду, у том периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: За време рата у почетку смо били сви шарени као детлићи, како се ко сналазио, а у току рата после како је одмицао рат, били смо нормално униформисани, снабдевени са униформама скоро сви иако је било СМБ и шарене униформе и даље. Знате како, то је село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, од тих паравојних формација која сте набројали, је ли учествовао неко на првој линији? Да ли је био у рововима? Да ли је био на пример, на вашим минобацачким положајима од тих паравојних јединица које су биле у Малешићу у том периоду?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: На минобацачким положајима је била само јединица моја, не моја него у којој сам ја био и ту нико није био сигурно, то је било чисто са подручја зворничке општине, а шта се дешавало, да ли је био ко у рову, то је било испред нас, ми нисмо могли знати. Како је ко добијао наређење од команде, тад је и долазио и то је то, јер команда је главна била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате да су учествовали у неким акцијама, паравојне јединице те?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: На малешићкој линији не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што Ви знате, не знам сад на којој линији, да ли сте чули нешто?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не, ја сам ту провео читаво ратиште док нисам био болестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама био командир чете?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Командир чете, они су се мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајде да чујем, на пример у периоду јули 1992. године ко је био, малешићка чета, је ли тако?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир малешићке чете?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Ја знам да је био Милан Радић једном, он је био касније, али кад је преузео дужност, не знам, то ми је чича, а не бих Вам знао рећи ко је био пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас ко је био командир у том периоду, да ли се сећате?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Мислим да је Милан, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Радић?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Мислим да је, немојте ми веровати, треба да је он, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Јер знам да је он био углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се Ви негде водили при некој јединици војске Републике Српске, како је то било?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па то је била војска Републике Српске, после некако добили смо униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која бригада је била то?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која бригада?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па зворничка бригада, не знам по броју, Милан Радић је био командант бригаде оно касније кад смо, а прије су се неки мењали да ја не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је био непосредно надређен Милану Радићу, од кога је примао наредбе, наређења?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Командант батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Командант батаљона је био, али мислим да је, колико знам, Срећа Аћимовић је био командант батаљона у Малешићу задњи, не знам, то је тај период, јер говорим Вам, пазите, ја Вам говорим оно што знам да Срећа Аћимовић, а ко је пре њега био, не бих Вам знао рећи, јер сам у том периоду имао неке трагедије породичне да неких ствари се и не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се Ви негде водили у бројном стању неке јединице, јесте ли били уписани као припадници зворничке бригаде, како је то било, јесте ли Ви на неком списку?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да, минобацачка јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Минобацачка јединица? Јесте ли примали плату неку?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па било је ту неке плате, била је плата у почетку, била је плата у неким, да ли су били динари или је била марка нека, не знам, тад се то мењало, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, од кога сте добијали храну?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па о томе се водило било, биле су кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кухиње?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте виђали нека возила у Малешиху? Да ли су имале те паравојне јединице нека возила?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Тад је свако имао возило. Сви су имали возила нека у рату, у току рата је било мобилисано тих камиона војних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте спавали Ви док сте били на том положају, дођете ноћу, да ли спавате код куће или?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: На положају смо спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На положају сте спавали?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли кући уопште?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: У почетку је био такав хаос, такви напади да сам ја верујте ми под шљивом спавао и кисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У почетку, шта је то, који период?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па то је тај период рата, почетак рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то месец, година, можете ли да определите?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па мислим 1992. година да је била страшна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цела 1992. година или не можете да определите?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Сад не могу, давно је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте кући уопште ишли?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Ишао сам, ишао сам, нисам рекао да нисам, имао сам стрину која је изгубила сина, па сам имао обавезу тако неку моралну, а лично мојој кући не, јер кућа је до куће, како је брат погинуо више не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даћу реч тужиоцу, да ли има неких питања? Браниоци? Немате. Окривљени? Нема питања. Пуномоћник оштећених? Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажете да је Ваша јединица била под командом војске Републике Српске, односно зворничке бригаде?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да? А које су, под чијом командом су биле ове добровољачке јединице које су биле ту на терену?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Како ћу ја то знати, вероватно под командом бригаде, шта ја знам ту ко, ја сам војник, у рату се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Како сте Ви гледали на те, односно како сте доживљавали те добровољачке јединице ту на терену, је ли су оне у Вашем саставу војске у којој и Ви или су нешто друго ту?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па како ћу ја моћи, знати шта су они, ко су они, јер ја у том периоду кад сте у невољи, тад имате напад нон-стоп, погинули, мртви, ко год дође да вам помогне дражи је од брата, тако да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па да, јесу ли Вам они ту помагали или, то што сте помињали?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Вероватно су долазили, неко их је упутио, морала је знати команда, не знам ја, како ћу ја знати.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је био тад главни у команди у Зворнику?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не знам, то је био почетак кад је, после је био Винко Пандуровић, то знам, а у том периоду ко је био и шта је био, то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Помињали сте да је у селу било, да су долазиле и друге добровољачке јединице?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Нисам тврдио, него кажем да је на подручју том општине долазиле су такве јединице које сам чуо, а ја нисам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А, јесте ли, с обзиром да су и други сведоци то помињали, да ли се сећате доласка јединице "Нишки" у Малешићу?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па, итекако, итекако, то нам је загорчало живот, страх улило у кости кад поређа њих три, четири, читаво село их скине голе пар људи, а ми сви гледамо, ништа не можеш.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, а кажите ми да ли знате зашто се то, зашто је он то радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, то нема везе с овим поступком, молим Вас, какав "Нишки".

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Можда има са последицама судија, између осталог и са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажем, све то је можда резултирало и овим догађајем који се десио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда, а можда и није, хајдемо даље.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте, кажете да су све добровољачке јединице имале и та возила своја? Судија Вас је питао, али ја бих само, јесте ли виђали можда неки џип који је био црни са неком белом мртвачком главом са стране на вратима?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не, ја сам био ван пута, наша јединица минобацачка је увек иза брада скривена, тако да нисам био ни у могућности да виђам, ја нисам виђао то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У Малешићу, да ли сте знали која јединица је била, конкретно од добровољачких, смештена у кући Раде Мијића, човек који је нешто пре тога или касније погинуо?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Раде Мијић?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Раде Мијић, да?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Тај човек је погинуо, не знам које године, знам човека, а да Вам кажем, у тренутку све куће које су биле слободне, људи који нису ту били, који су у иностранству, то је заузимала команда и они су водили рачуна, рецимо смештај тих људи који дођу директно са подручја општине Зворник, војска морала се негде сместити, значи, да ја не могу тврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас конкретно за кућу Раде Мијића, значи, да ли знате нешто у вези?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У његовој кући?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Било је војске, а кажем Вам било је војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А, да ли сте у тој кући, осим војника, виђали и неке женске особе, било да су у униформама било да нису, баш тад у том периоду?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не сећам се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли се причало, помињало да ту осим војника има и неких женских особа?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па знате шта, и жене су поједине биле које су добровољно долазиле па су радиле и у кухињама, лично из села ја знам које су радиле поједине, помоћ је та била, кад си у невољи сви су ту да се нађу и мјештани. Ми смо били принуђени да се бранимо, значи то је огњиште.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У реду, али по оптужници у тој кући су се налазиле и особе које су припадници, односно оптужени, издвојили и довели, у тој кући их сексуално искориштавали и приморавали на принудни рад, баш у том периоду?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не знам, ја то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А међу војском се није помињало баш ништа тако?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не, у мојој јединици то не, не мојој поново у јединици у којој сам ја био, то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли се помињало било како око тог догађаја у Скочићима, значи, било које учешће чланова кризног штаба Малешић или Скочић, већ који су ту у вези са овом јединицом "Симе четника", који су то непосредно урадили?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Кризни штаб је престао да постоји од оног тренутка кад је команда преузела власт. Кризни штаб је постојао само до почетка погибија. То су људи који су преговарали да не дође до овога до чега је дошло, а кад је почела, кад су почеле погибије, више кризни штабови нису имали шта, јер је ту преузео ТО.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, али кажем, било које учешће мештана из Малешића, из Скочића у сарадњи са припадницима јединице "Симе четника"?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Нико није се помињао, колико сам ја, нико се не помиње уопште, ја нисам то, понављам Вам, некакве приче су чуле, рекао сам Вам малопре, ништа.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се помињало да је неко преживео тај догађај у Скочићима, да је неко од Рома преживео?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: То сам чуо тек кад сам у Тузли био.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кад то?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па не знам које године је било, има ја мислим негде које смо године били у Тузли, тад ми је рекла ова да је преживела, неки дечак, ја то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А неке женске особе се нису помињале?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Ако нема више питања, ја бих Вам се захвалио. Само да Вас питам да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Имамо трошкове, како да немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то се подразумева, је ли тако? Колики су Вам трошкови?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Па, добро Ви знате то колико дајете од тих трошкова, не могу ја инсистирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Са аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Својим колима?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не, довезао нас је човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви са овом двојицом претходних сведока дошли или?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Са Мићом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тај трећи, а овај Томић Михајло, је ли он дошао с Вама, овај четврти?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва четворица сте дошли једним колима?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не, не, ја и Мића смо дошли и Симо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мића је ко, Мићић Милан?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Не, овај Томић Михајло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић Михало је Мића?

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми дајемо 5.000,00 динара за трошкове, то су путни трошкови који су уобичајени.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Ја Вама не могу одредити колико Ви дајете, то је Ваше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто нисте определили трошкове, па Вам кажем колико то иде.

СВЕДОК РАДИВОЈЕ РАДИЋ: Ми морамо платити ауто, човека, ако Ви сматрате да је то довољно мени би било драго само да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је довољно, више него довољно.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку Радић Радивоју на име трошкова исплати износ од 5.000,00 (петхиљада) динара и то су путни трошкови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем, слободни сте. До виђења, пријатно.

Нека уђе још Томић Михајло.

Испитаће се
СВЕДОК ТОМИЋ МИХАЈЛО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан Томићу.

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите ту. Узећемо прво Ваше личне податке. Томић Михајло, од оца?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Бранка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вама проблем да стојите, можете да седнете ако хоћете, је ли Вам лакше?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ако бих могао да седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде седите, само мало спустите микрофон.

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Отац Бранко, мајка Васиљка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало спустите само микрофон да боље чујемо. Ваша година рођења?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: 15.04.1945. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: У Малешићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где станујете?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Исто у Малешићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљене?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нисам чуо никад за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни у каквом односу с њима? Добро.

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нисам у односу, не знам те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку и као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело и ништа не смете

прећутати, једино нисте дужни да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Је ли то јасно?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту текст заклетве пред Вама, прочитајте га наглас, па да кренемо са испитивањем.

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Са личним подацима као што је то констатовано, прописно упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате Томићу због чега сте позвани у суд, Ви сте давали већ свој исказ?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па позив сам прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто у вези погрома Рома из Скочића?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ја сам само чуо да су, али касније, након годину дана, ја сам на линији био у рову, нисам у догађају са њима, нисам видио ни Роме ни те људе који су ту, да ли су то урадили или нису, тако да уопште ја то не знам о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате? А где су вам те линије, где вам је ров?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Линија на Малешићу, између Малешића и Јусића између муслиманског села, ту смо били на линији по пет, по шест људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено од центра Малешић?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па можда око 2 километра, можда и не знам да ли има 2, али углавном далеко је од центра Малешића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви спавали ту негде или сте ишли код куће?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Спавали у рову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У рову сте спавали сво време?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нисам сваки дан, него имамо паузу, некад одем кући, па будем, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ишли сте кући својој?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ишао сам кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, јесте ли виђали тамо неке паравојне јединице?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нисам виђао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малешићу у том периоду?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Увијек сам ишао увече са пуста, смена нам је увече долази и никад нисам видио паравојске, ниједнога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да постоје неке паравојне јединице?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па, причало се да има неко тамо, шта ја знам, али ја као ја лично ја нисам ни чуо ни видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да видимо ко је причао?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Шта ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете причало се, ко је причао?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не могу се сад сјетити ко прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је причано?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Има паравојска, неко од паравојске дошао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесу ли спомињали имена нека, називе тих јединица?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неког човека, неког вођу, било ког?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ја нисам био у контакту ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са ким нисте били у контакту?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Да знам како се та особа зове, никад га ја уживо видио нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то што се причало да ли је неко рекао нешто?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па није, то се тада није ни могло причати ништа, људи су се...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте, зато Вас и питам. Ви сте раније спомињали да се помињао "Сима четник", "Симини четници"?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не, не, слушајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ја сам чуо, а нисам видио никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам шта сте чули?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нисам ни Симу, ни "Симин четник", а ту је било више њих тих паравојске, па сад, ко је се китио нечијим перјем, то је друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули за "Симу четника" и "Симине четнике"?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нисам ништа чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, сад сте рекли да сте чули?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Чуо сам да постоји Симо и "Симини четници", а нисам ништа о њима, нисам био у сагласност с њима, ни да сам у пролазу да сам видио људе, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули нешто за њих или сте чули само да има?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Само да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да има? Ништа за њих нисте чули?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ништа ја чуо нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где су били смештени у Малешиху?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли уопште били смештени у Малешиху?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: И то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не знате?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ни то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било? Да ли знате можда колико их је било?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су имали неке жене са собом?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Да Вам кажем једну ствар, чуо сам да су биле неке две девојке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, јесте ли чули да су биле у цивилу или су биле у униформама?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули за жене, хајде?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па, имају неке жене с њима и шта ја знам, ето шта сам чуо, сад које су, одакле су, шта су, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, ни то не знате?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ни то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули неко дете да је преживело убиство?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: За то дете сам чуо можда после 2 године ето, ја сам горе на линији био, нисам уопште чуо за то дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули за дете?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Да је било у болници, да је рањено у току рата и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било у болници?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: У Зворнику. То нисам видио, само сам чуо то тако да кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, јесте ли чули можда где су убијени ти Роми?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не знате?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не знам, јер пазите, ја сам почетак Малешиха, до центра Малешиха има 8 километара од моје куће, ја кад дођем кући, деца ми је, жена била у Лозници избегла и имао сам нешто неке стоке, ја дођем увече нахраним, ујутро одем, тако да нисам никад никога ни могао ни виђати, ни срести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којој сте чети припадали?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чети којој сте припадали?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па батаљон Малеших, није било чете, не знам, било је чета неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батаљон Малеших?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Сад ја не знам у које је доба био, био је Жико Ристановић, после су били Срећо Аћимовић и тако ето не знам сад, давно је то било, не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Радић Милан можда?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Радић Милан, он је био командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Чете, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, јесте ли Ви били у чети некој или сте одмах у батаљону били?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па био сам, како се оно звало, и у одељењу чета по рововима, мени је био командир чете Петко Томић, а Милан је био друге чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били, рекли сте, у рововима према Јусићима, је ли тако?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Према Јусићима и тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких припадника паравојске да су били с Вама у рововима?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Није, са мном није, сад не знам да ли су на другој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С Вама није? А у Малешићу да ли постоје неке куће које се зову или да кажемо, надимци кућа "жута кућа", "бела кућа", "чичина кућа"?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ја то чуо нисам никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били неки из паравојске да су били смештени у неким кућама, то сам питао?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не знам, не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Даћемо реч тужиоцу да Вам неко питање постави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Колико кућа има у селу?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па прије рата је било 200, водило се по евиденцији, као месна заједница 200 кућа, сад нема, сад се раселило, можда једно 150.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви познавали све те људе обзиром да сте рођени тамо и да сте живели?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па не можеш ти све људе, то је село као Београд раштркано, онде кућа, онде двије, онде три, нисам познавао све, али већином сам познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас је питао малопре судија, јесте ли виђали неке људе који су ту непознати Вама?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нисам виђао никада за време мога боравка у ратовању, ја сам био на првој линији, нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико пута сте дошли кући?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико пута сте дошли кући?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Долазим седмично кући, али дођем увече, развезу нас комбијем, са неким камиончићем и тако ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви саслушани у Тузли?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тамо нешто помињали што данас нисте рекли?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па да ти кажем, не знам шта је писано тамо, ја сам причао као сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте нешто "Симине четнике"?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Откуд, ја сад не знам шта Ви сад, шта ћете Ви да откуцате, а ја причам ово моје, тако и ова у Тузли. Ја јесам, питала ме "Јеси ли чуо за Симине". "Јесам чуо, али нисам видио никад у животу".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му је предочавао истражни судија тај исказ из Тузле, тако да нисмо то ништа ни предочавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам.

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нисам видео те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања неко од бранилаца? Нема. Окривљени, да ли имате питања за сведока? Пуномоћник оштећених претпостављам да има? Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите, у којој војној јединици сте припадали у том периоду, та Ваша чета?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Кризни штаб био је Зворник, а Малешић, имали смо ту команданта батаљона.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Тај кризни штаб у Зворнику, то је био кризни штаб Територијалне одбране војске Републике Српске, или?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Јесу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Шта?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па био је Територијалне одбране.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је био тад командант тог штаба?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не бих знао рећи, можда сам тада знао и заборавио сам, 20 година има од тога, не знам, не знам ко је био. Рекао сам за команданта батаљона Малешића био је Ристановић Жико.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви знали да на тој територији, можда сам нешто пропустила, постоје добровољачке јединице неке из Србије, на територији Малешића и околине?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ја нисам видео.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесте ли виђали неке војне јединице које нису из територијалне одбране?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нисам виђао никад ниједног, али се причало да постоје неке паравојске, да долазе и то, али ја нисам видио никог.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а јесте ли Ви учествовали са било којом од тих добровољачких јединица у некој од војних акција?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Никад, никад у животу, ја сам био на првој линији у рову.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кад је био један, да ли се сећате једног већег напада на Малеших у лето 1992. године, негде у јуну или тако?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па, било је више тих напада, није само један тај напад.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је у било ком од тих напада учествовала било која добровољачка јединица да ту помаже и да нешто брани?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ја нисам видио код мене на мојој линији, у мојој чети није био нико.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су неки други помињали да су са линије?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Није, ко ће спомињати тада у тој лутности.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А колико су далеко Малешихи од Скочића?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Овако, 10 километара.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви знали да у Скочићима живи пар фамилија Рома?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Знао сам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Знали сте? Да ли сте их познавали непосредно неке?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не знам, није никога.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли се у то време или нешто касније помињало да они више нису ту и шта се са њима десило?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Да ти кажем, нисам ни имао контакта ни са ким, нисам ни са ким ништа причао, нити сам чуо нити видио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате можда кад су се ови, кад су се српске избеглице уселиле и да ли су се, да кажем, да ли су се досељавали и кад у те куће?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Они су могли, зависи како ко, насељавао се 1993, 1994, ту су се насељавали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А одмах непосредно после тога у јесен 1992?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Сад не могу ја да се сетим, јесен, лето и остало.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а кажите ми да ли сте виђали ту у Малешиху кад сте долазили куће са тамо те линије, да ли сте виђали неки црни џип са белом мртвачком главом и да ли је неко помињао?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нисам, нити је ко помињао, нити сам ја то видио, нисам видио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте чули да се у кући Раде Мијића, негде у кући Раде Мијића, не знам да ли знате тог мештанина?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Тај Раде, јадник он је погинуо на линији.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А у његовој кући, да се у његовој кући конкретно налази нека добровољачка јединица?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нисам чуо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па ево да покушам да Вас подсетим, да ли се помињало можда да ту бораве неке женске особе са неком добровољачком јединицом?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Чуо сам да неке женске, пошто је као Сима, али нисам био, никад нису дошли на линију да ја видим и да су ти људи долазили на линију.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А у ком смислу су се помињале те женске особе у вези са Симом?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Па онако, како бих ти казао, то ја нисам, него млади тамо спомињу, причају овако и онако, ја сам био увијек отуђен, чувао сам главу, тинтару, јер у мене је десеторо погинулу о мојој фамилији и то најпречи, а никад нико не одговара за њих, десеторо, испитајте преко Зворника и тога свега, брат ми погинуо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, жао ми је због тога, међутим, ми данас расправљамо овај конкретни случај.

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ма не, не, у реду је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли, а шта се то причало, ако можете само мало дан поближе кажете у вези са тим женским особама, с обзиром да се због тога овде данас и суди?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Нисам ја чуо никакве приче, само сам чуо да постоје женске, а колико их је било ја не знам, нити ме интересовало то. Ето ја кажем.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је било како помињало учешће неких чланова кризног штаба Малешића у вези са тим одвођењем и убиством Рома из Скочића?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Не могу да те разумем шта кажеш.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли се помињало, рецимо како је и зашто је баш "Сима четник" одвео те Роме одатле?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Ја не знам, ја у мог имена не знам, нико није ништа причао мени. Ја тог човека никад нисам видио, волео бих да га видим овде у овој средини вашој.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ту је. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Ако нема више питања, ја бих Вам захвалио. Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК МИХАЈЛО ТОМИЋ: Дошли смо, платили смо ауто, дошао нам човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сам чуо. Добро, то је 5.000 динара сам дао претходном сведоку, који је дошао с Вама колима, поделићете трошкове. Добићете и Ви 5.000 динара и то је то. Ја мислим да ће бити довољно за повратак.

Сведок трошкове тражи у износу од 5.000,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ исплата у износу од 5.000,00 (петхиљада) динара на име трошкова превоза, која ће бити исплаћена сведоку од стране наше службе на руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Што се тиче данашњег главног претреса, то би било то, видимо се сутра у 09:30 часова наставак, преостали сведоци.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес ОДЛОЖИ.

Наставак СЕ ЗАКАЗУЈЕ за:

14.12.2010. године, у 09:30 часова, судница број 4.

Довршено у 11:10 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА